

Cartes

Dues tasses

Àngel Masnou Estragues Sant Hilari Sacalm

L'article de l'Albert Soler del dia 27/01/2017 és un exercici de maldat i no d'opinió, fent servir una mentida de la qual per a més inri ens avisa que pel sol fet de no ser desmentida es converteix en vàlida, i això és un insult.

Passem de ser columnista a ser calumnista, ja és trist haver de recórrer a la provocació gratuïta i a la mentida per saber que algú et llegeix. L'ofici d'escriure al diari ha de tenir prou respecte al lector per tal que el que es diu estigui contrastat i sigui verídic i si no demanar perdó. Quant a les provocacions de mal gust en què ets un expert com la de «posar un xarnego a taula» (sic) i d'altres proposo dues solucions, deixar de llegir-te o tirar de la cadena. Almenys altres provocadors com l'Albert Boadella creen anticossos amb les burrades que diu, les teves en canvi només creen rebuig i menyspreu. Traspuen una persona amargada, que es creu diferent i superior als altres («jo no he donat mai ni un euro a la maratón», «jo, a pesar que m'hi han convidat no aniré mai a menjar a Can Roca...») (sic). Bé, també tens amics, com els de la pàgina Dolça Catalunya, afins a Societat Civil Catalana. T'adoren. Ferum.

Indignació amb l'Ajuntament de Calonge

Jordi Parella Vila GIRONA

Fa uns trenta anys que estiujo a Sant Antoni de Calonge. Actualment hi tinc un petit apartament al carrer Llescadors. Aquest estiu passat, concretament el dia 16 d'agost, passejant la meva gossa, de raça petita (rata de Praga), pel carreró que hi ha entre els números 7 i 9 del carrer Llescadors en direcció a la riera, en fregar amb la corretja, es va tombar una piona d'uns 60 cm d'alçada que algú devia arrancar, possiblement per accedir-hi amb el vehicle, i que estava posada sense cap mena de fixació. La piona va trencar la pota a la meva gossa. Vaig trucar a la Policia Municipal per deixar-ne constància, i em van dir que en aquell moment no em podien atendre i que em trucarien de seguida. Ningú em va trucar. L'endemà vaig tornar a trucar i llavors sí que en van prendre nota. La meva gossa va haver de ser operada d'urgència perquè la pota estava molt mal trencada.

Vaig fer una instància a l'Ajuntament per tal que es fessin responsables dels 1.000 € aproximats a què havien pujat les despeses veterinàries, adjuntant unes fotos de la piona. Em van contestar que m'admetien la meva petició i que l'estudiarien. Em van demanar tota una sèrie de documentació, acreditació de propietat de l'animal, factures amb el justificant de pagament, etc. Em van convidar, passats uns dies, inclús a anar a l'Ajuntament a revisar l'expedient.

La sorpresa va ser, que passades unes setmanes, em van contestar que no se'n feien responsables perquè no quedava provat que la piona trenqués la pota a la meva gossa.

A Josep López de Lerma
Francesc A. Picas La Jonquera

Llegeixo setmanalment les seves opinions al Diari de Girona. El conec d'anys, com a expert polític de l'època brillant de Convergència. Quan vostè comenta la política de la Catalunya actual, m'esglaio quan la qualifica de «rauxa, bogeria, estupidesa» i tracta d'ignorant i de nen entremaliat el nostre president Puigdemont.

Perdoni una pregunta: si per un miracle de Santa Rita, patrona dels impossibles, Catalunya pogués ser un estat independent, a quina banda es posaria vostè? Dels que defensen una Catalunya unida amb Espanya, o dels que volen una Catalunya independent?

Deixant a part la política d'avui, vostè què opina? Catalunya té dret a aspirar a la independència? Sí o no?

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2017/02/01/cartes/826832.html?utm_source=rss